

Statsministeren (Stauning): Under Forhandlingerne om Finanslovsforslaget er der fremsat en Række Udtalelser om Landbrugskrisen og de Forhold, der i Forbindelse dermed kunde omtales. Men nu er der jo af Rigsdagen truffet en Afgørelse for den forhaandenværende Kri-sesituation, og dermed kan vi formentlig affinde os indtil videre. De Problemer, der rejser sig med Hensyn til Landbrugets Stilling i Fremtiden, dets Rentabilitet, dets Gæld, dets Skatter o. s. v., maa fornuttigvis optages til Prøvelse, og hvis ingen Bedring indtræder, maa vi formentlig til sin Tid ind i nye Drøftelser og Afgørelser, saaledes som det ogsaa kan blive nødvendigt for andre Sider af vort Samfundsliv. De Talere, der har tult et givet Eksempel og paastaet, at jeg har haanet Landbruget, har ikke citeret noget Sted til Bevis for deres Paastands Rigtighed, og jeg forlader derfor ogsaa disse urigtige Paastande, som jeg overlader til nærmere Overvejelse af dem, der har fremsat dem. Jeg skal derimod besvare forskellige Spørgsmaal, som er fremdraget særlig vedrørende Ministeriet for Søfart og Fiskeri.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt gjorde nogle Bemærkninger — de findes Sp. 278 — om Ønskeligheden af at slaa ind paa Sildefiskeri i Nordsøen. Fra Fiskeridirektoratets Side gør man mig opmærksom paa, at et saadant Sildefiskeri har været drevet i Aarhundreder. Det udøves med Drivgarn i den vestlige Del af Nordsøen fra Juli til hen i Efteraaret, begynder ved Shetlandsøerne og flytter i Løbet af Sommeren Syd efter ned imod Kanalen. Af nyere Dato er derimod Trawlfiskeriet efter Sild, som foregaar i Vinterhalvaaret i den nordlige Del af Nordsøen og Skagerak og navnlig drives af tyske og svenske Dampere. I Begyndelsen, det vil sige i det første Tiaar i dette Aarhundrede, blev der med stor Bekostning startet et ret stort Sildefiskeri fra Esbjerg, men det døde efter nogle faa Aars Forløb ganske hen som urentabelt, i alt Fald i Forhold til andet Nordsøfiskeri. I en Betænkning om Fiskeriet afgiven af et Udvalg i 1925 slaas der til Lyd for Fremelskelsen af et Silde- og Makrelfiskeri som en for dansk Fiskeri naturlig Udvidelse af Opgaverne i Nordsøen, ogsaa fordi der deri rummes Muligheder for Industri. Men efter alle foreliggende Undersøgelser vil dette Fiskeri vistnok særlig komme til at foregaa i den nordlige Del af Nordsøen og i Skagerak, hvor de store Træk foregaar, og det maa da formentlig blive Havne som Hanstholm, Hirtshals og Skagen, der maa danne den naturlige Basis for et rationelt

dansk Fiskeri af den Art. Den Interesse, det ærede Medlem øjensynlig havde i, at dette Fiskeri knyttes til Esbjerg, vil altsaa neppe være i Stand til at skabe gode Udsigter til Resultater for Esbjerg. Det er klart, at ogsaa i Fiskeridirektoratet og i Ministeriet anerkender man det ønskelige i, at et Silde- og Makrelfiskeri oparbejdes i de nævnte Vande, men paa Grund af disse Fiskeriers mere fluktuerende Karakter og den kostbare Udrustning og af Hensyn til Fangsternes fulde Udnyttelse, naar de forekommer, maa det anses for tvivlsomt, om vort nuværende Enkeltfartøjsfiskeri vil egne sig for denne Drift. Der kræves i alt Fald ganske sikkert en stærk og bindende Sammenslutning, en nøje Samvirken mellem flere; og det er derfor rimeligt, at Selskabsdrift ved sin fastere Organisation og større økonomiske Modstandskraft vilde være bedre paa sin Plads paa dette Omraade og formentlig ogsaa vilde give større Udbytte. Men det er jo Problemer, som ikke i den Forstand kan løses af Ministeriet. Vi har den Opfattelse, at hvis vi fik gennemført Forslaget om Adgang til Finansiering af Fiskeriet gennem et Kreditinstitut, vilde det vigtigste Skridt være taget ogsaa til Fremhjelpling af et Fiskeri af den Art, det ærede Medlem talte om, og scm man altsaa i høj Grad er enig med ham i, at det vilde være ønskeligt at faa i Gang. Ganske vist kan det ikke skjules, at disse Silde- og Makrelfiskerier er mere uensartede, og at de derfor som Regel ikke vil give den samme sikre Indtægt, som kan paaregnes ved de Fiskerier, der i Øjeblikket drives, men paa den anden Side kan der jo være store Chancer, hvad der ogsaa er tiltalende for adskillige Mennesker.

Det ærede Medlem gjorde en lille Bemærkning om Fiskeriinspektionen i Nordsøen i Anledning af nogle Sammenstød, der havde været. Fiskeridirektøren gør gældende, at disse Sammenstød neppe giver nogen Grund til en Forøgelse af Politio-psynet. Det er saadanne, som dagligt forekommer ogsaa i vore indre Farvande; det tages med stor Koldblodighed og ender i Regelen i al Fredsommelighed, saa nogen Fornødenhed for mere Opsyn skønner man ikke der kan siges at være ved de Forhold, det ærede Medlem sigtede til.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger, men navnlig det ærede Medlem Hr. Fuglsang har fremsat en Kritik af Søfartskontorets Medvirken ved Bygningen af en ny Færge til Vildsund — det ærede Medlem Hr. Fuglsangs Udtalelser findes Sp. 591. Idet jeg i øvrigt ikke skal forsøge at blande mig i Spørgsmaalet om Færgens Evne til at ud-